

csengélei krónika

★ INFORMÁCIÓS LAP ★

VI. évfolyam 20. szám

1997. október 15.

100. szám

*A szerkesztőség munkatársai a jubileumi tortával
(Fotó: Nacsá Jánosné)*

A gazdajegyző rovata

Új képviselők választása

A Csongrád Megyei Agrárkamara értesíti a megye mezőgazdasági bizottságainak vezetését és tagjait (mezőgazdasági vállalkozók, regisztrált őstermelők), hogy testületeinek és tisztségviselőinek mandátuma ez év október 29-én lejár, ezért új választásokra lesz szükség. Ugyanekkor kerül sor a kamarai küldöttválasztó osztályértekezletek megtartására is. A mezőgazdasági bizottság csengelei ülése október 6-án volt.

A kamarai osztályban nem gyakorolhatja szavazati jogát, aki a mezőgazdasági bizottságban választott küldöttet. A mezőgazdasági vállalkozók csak a mezőgazdasági bizottságban választhatnak. A határozatképességhez a tagok több mint felének részvétele szükséges. Határozatképtelenség esetén 30 perc szünet után az értekezletek újra összehívottak tekintendők. Az ilyen módon, másodsor összehívott ülés a megjelentek számától függetlenül határozatképesek.

A még hátralévő kamarai osztályülések:

- Virágkertészet és hajtattott zöldségtermesztés: 1997. október 18-án 9 óra, Floratom Kft. központja (Szeged, Külterület 35.)
- Gyümölcs, szőlő és bor: 1997. október 17-én 9 óra, Csongrád-Bokrosi Borászati Kft. pincészete (Gyójai u. 9.)
- Növénytermesztési vegyes: 1997. október 16-án 16 óra, Agro-Maros Szövetkezet központja (Makó, Deák F. u. 6.)
- Sertéságazati: 1997. október 18-án 9.30 óra, Hód-Mezőgazda Rt. tárgyalója (Hódmezővásárhely, Serháztér u. 2.)
- Erdőgazdálkodás és vadászat: 1997. október 16-án 13 óra, Népszabadság Szövetkezet központja (Ruzsa, Üllési út 9.)
- Öntözés, vízgazdálkodás és melioráció: 1997. október 16-án 9 óra, Felszabadulás Szövetkezet központja (Pitvaros, József A. u. 46/A.)
- Baromfiágazat: 1997. október 17-én 14 óra, Árpád Szövetkezet (Szentes, Apponyi tér 12.)

Gregus Sándorné

Kell-e nekünk a NATO?

Magyarországot az első körben meghívták az Atlanti Szövetségbe, Csehország és Lengyelország társaságában. A kormány korábbi álláspontját megváltoztatva a semmire sem kötelező véleménynyilvánító népszavazás helyett ügydöntő voksolást terjesztett be az Országgyűlésnek. November 16-án fogunk az urnákhoz járulni a földkérdés mellett ebben az ügyben is. Előzetesként néhány csengelei polgárnak tettük fel a címben szereplő kérdést.

Ábrahám István villanyszerelő:

Nem kell nekünk a NATO. Addig, amíg egy idegen hadsereg állomásozik Magyarországon, addig nem érzem magamat, és az egész országot semlegesnek. Kiléptünk a Varsói Szerződésből - akkor el voltunk kötelezve, most meg elkötelezzük magunkat a NATO felé. Azért, hogy Magyarország ugródeszka legyen a Boszniai konfliktushoz. Egyelőre az van, hogy azt mondták, nem lesz nukleáris telepítés, de aztán ki tudja, hogy mi lesz! Magyarországnak semmi szüksége sincs a NATO-ra. Nem olcsóbb, meg kell majd venni a nyugati technikát. Ugyanúgy járunk majd, mint a gyárakkal. Megveszik, utána bezárják. A fegyverüzlet a legjobb biznisz a világon. Az orosz repülőgépek pedig jobbak, mint az amerikaiak. Az orosz MIG-36-osok modernebbek és erősebbek, mint az amerikai F-16-osok.

Kontesz Józsefné óvónő:

Rohamosan közeledik az a nap, amikor kis hazánk jövőjét meghatározó kérdésben kell döntenünk. Súlyos felelősség hárul ránk, egyszerű emberek millióira. Bárhogyan voksolunk, leszármazottaink jogosan kérhetik számon rajtunk: miért választottatok így? Mi még nem tudjuk, de ők már saját bőrükön fogják tapasztalni mostani

lépésünk következményeit. Latolgatva az érveket, ellenérveket, sanda gyanúm szerint nagyon minimálisan mozdul el a mérleg serpenyője.

Többektől hallottam, iszonyatos mennyiségű pénzbe kerül a csatlakozás, s ez a legatyásodott ország nem képes fedezni az évente felmerülő költségeket.

Sokan mondják, hogy amikor végre Antall Józsefnek köszönhetően a szovjet csapatok kivonultak, azt ígérték, soha többet nem tapossák idegen csizmák a földünket. Rengetegen félnek egy újabb megszállástól, s attól, hogy gyarmattá válunk.

Rebesgetik, ha valahol beavatkozásra kerül sor, a mi fiainknak is menni kell a halál torkába.

Ezek a felvetések valóban a semlegesség mellett szólnak, engem is elborzasztanak. De nézzük meg, miket lehet felsorakoztatni a csatlakozás mellett!

Van-e ütőképes hadseregünk? A felkészültséget és felszereltséget tekintve én úgy látom, nincs. Hány év és hány milliárd forint kellene ahhoz, hogy valamelyest megközelítsük a mai haditechnikát? Utolérni végképp nem tudnánk, mert egyre modernebb támadó és védelmi fegyvereket eszelnek ki. Talán túlzok, de mindig parittyával állnánk az interkontinentális rakétával szemben. Elég szomorú, hogy gondolnunk kell a védekezés lehetőségére. Az egész világ forrong, újabb és újabb harcokról, háborúkról tudósítanak. Az sem szívdertítő, hogy a bennünket körbevevő szomszédaink enyhén szólva nem csipik a magyarokat. Nincs biztosíték arra, hogy nem születik valahol, valamikor egy Hitler- vagy Ceausescu-féle fenevad világhatalmi törekvésekkel, fajgyűlölettel átítatva. A múlt és a jövő árnyékában kell jelenünket alakítanunk. Történelmünk viharfelhőkkel tarkított ege alatt muszáj volt többször érdekházasságot kötnünk. Igaz, rá is fáztunk rendszeren (pl. a törökök után nesze neked Habsburgok uralma, akiknek amúgy is régen vásott ránk a foga). Ne feledjük, ahogy a divat, úgy a történelem is ismétli önmagát, kisebb-nagyobb változtatásokkal. Intő példa az 1848-as szabadságharc bukása. A belső vezetési ellentétek mellett (ez sajnos a honfoglalástól napjainkig jellemző) a francia és angol kormány együttérző, de segítséget megtagadó magatartása miatt egyedül maradtunk az orosz cár által támogatott Habsburgokkal szemben. A túlerőhöz kevés volt

a maroknyi magyar elszánt harca.

A Varsói Szerződés talán ingyen ölelt a keblére? Nem volt elég a II. világháború borzalmait elviselni, nemzeti műkincseink elrablását eltűrni, a romokból mindent újjáépíteni, s hogy a "málenkij robotra" ártatlanul elhurcolt, soha vissza nem térő családtagokat még elsratni sem volt szabad. A hatalmukat, elveiket féltő kevesek külső segítséggel a tömegekre kényszerítették akarataikat. Mennyibe került az ideiglenesen itt állomásozó, de állandóra berendezkedett szovjet alakulatok fenntartása? És a romhalmazzá lakott lakások, laktanyák, meg a tankokkal tönkretroppolt útjaink sora? Kötelező volt a világban előforduló katasztrófa-sújtotta népeket elsőként támogatnunk. Emberséges gesztus, de a semmiből miként bírtunk jótékonykodni? Senki nem haragudott volna meg, ha őszintén bevallják, nekünk sincs. Persze, bizonyítani kellett, hogy a szocialista tábor mindenben a leg..., szemben a kizsákmányoló kapitalistákkal, ami fúj! Közben arcátlanul kölcsönöket kunyeráltunk, tőlük.

Félreértés ne essék, nekem nem az eszméssel van a bajom, azok tényleg jók, de csak a nép számára volt kötelező az elvhűség. A vezetők vizet prédikál és bort iszik típusú politikáját nem veszi be a gyomrom. Ők gyönyörűen megtollasodtak, kapitalista-gyűlölő tőkésekké váltak, velünk megetették, hogy oké a helyzetünk. Aki netán rájött a turpisságra, annak gyorsan betapasztották a száját. Azután telítődött és kiborult a látszat-jólét bilije. Fellebbent a fátyol a titkokról: az ország gazdasága összeomlott, a vállalatok becsődöltek, családok ezrei elszegényedtek, adóssághegyeink csúcsai túlnőtték a Csomolungmáét, a feleslegesen megvett gépeket szétcsámcsogta a rozsdá, az SZKP-nak dollármilliókkal kedveskedtünk, a befizetett nyugdíjjáruélékok elpárologtak. Milliók hite hullt a porba. Hogy a vasfüggönnyel elzárták a nyugati piaclehetőséget, ennek is sokáig isszuk még a levét. Belénk rögződött a silány árucikkek gyártása, mert nekünk és keleten ez is megfelelt. A dicső Varsói Szerződés tagállamának lenni "csak" ennyi anyagi és megfizethetetlen erkölcsi kárt jelentett, meg amire még a közemberek számára nem derült fény.

A mások belügyeibe avatkozásban ugyanúgy kötelező volt a részvételünk, mint esetleg a jövőben lesz. Emlékezzünk 1968-ra, a

Csehszlovákiába bevonuló csapatainkra. Bárkivel szövetkezük egy állam, minden tekintetben a valamit valamiért elv érvényesül.

Azt vallom, a sok rossz közül a kevésbé rosszat kell választani. Talán elődeink is azért túrték el a rabigákat, mert általuk nagyobb veszedelmektől menekültünk meg. Lamentálásom végeredménye: az én mérlegem serpenyője az igen felé rezdül. Nem örömmel szavazok így, mert szerintem fegyverek, katonai szervezetek, félelem, nyomor nélküli békekességben lenne a legcsodálatosabb ez a Föld. Ha hússzor születnék sem érteném meg, miért farkasa az ember az embernek, miért kell gyűlölni, legyilkolni azt, akinek más színű a bőre vagy másképp nevezi az Istent?

Van még valami, amit nem bírok felfogni az agytekervényeimmel: vajon mi készítette véleményük megváltoztatására azokat, akik Antall József NATO-csatlakozási tervei ellen kézzel-lábbal tiltakoztak, de a bársonyszékbe betelepelve már ennyire szorgalmazzák?

Pigniczki József nyugdíjas:

Hazánk NATO-hoz való csatlakozásával teljes egészében egyetértek. Véleményem szerint a miénkhez hasonló kis országoknak szüksége van arra, hogy egy nagy biztonsági szövetséghez tartozzon külső biztonsága érdekében. Csak így garantálható viszonylag olcsón és teljesen biztonságosan határainak sérthetetlensége. Sajnos a biztonsági zónához tartozó úgynevezett fejlett nyugat ugyan külső biztonságunkat garantálja, de sok olyan dolog is beáramlik, ami a belső biztonságunkat negatív módon befolyásolja. Itt elsősorban a szervezett bűnözés térhódítására gondolok. Jogrendszerünk sajnos a bűnözőket védi, legalábbis ez a lakosság érzése az eddigi bírói gyakorlat alapján. Ezen kellene nagyon sürgősen változtatni.

Tóth Csaba mezőgazdasági vállalkozó:

Nekem az a véleményem, hogy az nem fog nekünk ártani és használni sem, ezért lépünk be. Több pénzbe fog kerülni, hogyha

Magyarország megőrzi semlegességét. Lásd Svájcot és a semleges államokat, elég szép hadikiadásokat könyvelhetnek el. Nem kötelező belépünk, de nem ártunk vele magunknak, igaz nagyon nem is használunk. Ha mi megtehetjük, és a szomszédaink nem, akkor lépünk be! Biztonságosabb az országnak, ha belépünk. Vannak itt a környékünkön olyan országok, akik esetleg Magyarország biztonságára veszélyt jelenthetnek. Lásd Romániát, Szerbiát, Szlovákiát, és mondhatnám Oroszországot is.

Id. Tóth István nyugdíjas:

Nem kell a NATO! Tudatában élünk annak, hogyha a NATO-hoz csatlakozunk, nagyon nagy nemzeti kiadással kell számolnunk. Ez azt jelenti, hogy a fegyvereinket mind azonosítani kell a NATO-éval. Ez nagy kiadást, ez nagy szegényedést jelentene. Továbbá, ha a NATO-hoz csatlakozunk, mi leszünk a keleti bástyája. Nálunk szeretne mindenki befektetni. Mi leszünk a végbástyák. Ha megmaradunk, mint magyarok, a NATO-nak nem lesz itt bástyája, nem lesz keleti védelmi helye. A példa itt zajlik előttünk. Taszáron, a környékén az emberek panaszkodnak, hogy dőlnek a házak, rombolódnak az utak, megy tönkre minden, de nem akar lenni gazda, aki kártalanítana. Ha keleti bástyák leszünk, ugyanennek leszünk kitéve.

Ha visszatekintünk 1992-re, amikor ugye kimentek az oroszok. Amikor Kiskundorozsmáról kivonult az utolsó szovjet páncélos csapat, egy tábornok úgy köszönt el, hogy "dászvidánia". Ha ezt lefordítom magyarra, azt jelenti, hogy viszontlátásra. Úgy voltam vele, hogy hát én nem megyek Moszkvába. De megtiszteltem őket azért, hogy minden fegyverropogás, emberélet kioltása nélkül visszakaptuk a függetlenségünket, amit meg kell őriznünk.

Belekerültünk a II. világháborúba. A magyar csapatok már 1942-ben, 1943-ban mind visszavonultak a szovjet frontokról, de a németek újra odaállítottak bennünket. Ez a nemzet szenvedett már sokat. Voltak felírások egyik-másik helyen: Járt itt már török, tatár, mégis magyar maradt a határ. Amikor Horthy elhagyta

Magyarországot, 20 millió 400 ezer lelket számlált az ország. Jelenleg pedig vagyunk 10 millió néhány százezren. A NATO-csatlakozás követelménye nagyon nagy ettől a maroknyi nemzettől.

Most térjünk rá a nemzet védelmére. Jó viszonyt kötöttünk Romániával, Szlovákiával, ugyanakkor Ausztriával, Horvátországgal, a mellettünk lévő államokkal. Így tehát nincs, amire fegyverkeznünk kellene, nem kell készülnünk egy hatalmas védelemre. De a leszegényedéstől, a csatlakozástól félünk.

Id. Tóth Istvánné nyugdíjas:

Nekem az '56-os forradalom nagyon fájdalmas, siralmas. Az még most is a fülemben cseng, hogy az amerikaiak kiabálták: "Tartsatok ki magyarok, megyünk!" És nyírták a népet, haltak a népek, sivalkodtak, kérték a segítséget. Végül egy idős pap azt mondta, azért nem jöttek az amerikaiak, mert nem láttak hasznot benne. Én azért nem pártolom a NATO-tagságot. A jajkiáltás még mindig a fülemben cseng. Ahogy mondják, 280 ezer dollárral kell odajárulni, így még rosszabb lesz a helyzetünk.

Tóth Tiborné gyógyszerész asszisztens:

Szerintem nagy szükség van rá. Ha a szlovének, szlovákok, románok belépnek, akkor mi mit fogunk csinálni? Ők is be szeretnének lépni! Ha egyedül maradunk, ki a jó Isten véd meg bennünket, ha a románok úgy döntenek, hogy eljönnek a Tiszáig, vagy a szlovákok az Északi-középhegységig, a szerbek esetleg a Balaton alsó széléig, mint ahogy a térképeken megrajzolták. Akkor nagy bajban volna ez a kis nép.

(-r -ly)

●Kalandozások Csengele történelmében

Füstbe ment fervek

Csengele múltja - sajnos - bővelkedik olyan figyelemre méltó elképzelésekkel, elhatározásokkal, melyekből nem lett semmi. Ezekből gyűjtöttem össze egy csokorra valót.

A falu helyének meghatározása

A Szeged külterületéhez tartozó Csengele kapitányság lakossága a XX. század elején rohamosan növekedett. 1930-ban már 3114 fő 612 tanyában lakott. Az egyre terjedő tanyavilág szükségessé tette egy majdani falu magjának kijelölését.

Erre a munkára Król Oszváld vállalkozott, aki 1935-ben jelentette meg erről a tanulmányát. Alapelveként leszögezte, hogy "kívánatos és célszerű minél több egyént az új település várható előnyeiben részesíteni". Ehhez pedig a legsűrűbben lakott területek megállapítása kell. Król ezért Csengele területét 125 kataszteri holdnyi részekre osztotta, és azokon megállapította a tanyák számát.

A tanulmány készítője az egyszerű és világos módszer alapján a mostani Kővágó-kanyarnál határozta meg a majdani település célszerű helyét. Megállapította azt is, hogy a belső-csengelei iskolánál és vasútállomásnál helytelen lenne új települést létesíteni.

A döntéshozók valószínűleg nem ismerték a szakember írását, mert "természetesen" a rossz helyen, a belső-csengelei iskolánál kezdték meg a falu kiépítését.

Koldustelep létesítése

1936 végén a Belügyminisztérium foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy az elszaporodott koldulásokat megszüntesse. A probléma

megoldását Szegeden dr. Kemenessy Tibor népjóléti tanácsnoknak adták ki.

A hivatalnok elkészítette tervét, mely szerint az öreg kéregetőket a város venné gondozásába. Elhelyezésükre egy nagyobb tanyaházat rendeztek volna be Csengelén, ahol 25-30 személyt tudtak volna elhelyezni, melléjük felügyelőket beosztva.

A terv azon bukott meg, hogy sokba került volna a telep fenntartása.

A csengelei templom

Csengele lelkészi ellátottsága sokáig megoldatlan volt. 1935-ben a felső-csengelei iskolánál Sárhegyi Károly tanító szülői értekezlet keretében tartott előadást "A csengelei templom felépítése" címmel. A hívek azonnal 25 pengőt adtak össze erre a célra. Az akkori szegénységben ez igen nagy összegnek számított.

Csengele 1936-ban kapott lelkészt. Jahan Ignácnak még lakást sem tudtak biztosítani, albérletben lakott. A plébános 3600 pengőt ajánlott fel az örökségéből plébánia létesítésére. Ehhez jött a helyi lakosok és Szeged város támogatása, és 8000 pengőből 1938-ban elkészült az épület. A lelkipásztor még az 1936-os fogadtatásakor azt az ígéretet tette híveinek, hogy 5 éven belül felépítteti a templomot.

Szeged város 1939-ben kezdett el komolyan foglalkozni az ügyvel. A törvényhatósági bizottság közgyűlése 70.000 pengő költséggel 1941-re irányozta elő az 540 férőhelyes templom felépítését. A nagy kiadásra való tekintettel a szükséges pénzt csak 5 év alatt tudta volna biztosítani, így a polgármestert megbízta kölcsön szerzésével.

A régi csengeleiek visszaemlékezése szerint az alapozáshoz össze is hordták a köveket. Közben Magyarország is belépett a II. világháborúba, így sok minden mellett a templomra sem jutott pénz.

Kultúrház - Faluház

Csengele első művelődési háza a Dékány-kocsmából került kialakításra.

1967-ben Csongrád megye állami és pártvezetői találkoztak a csengelei vezetéssel. A legfelsőbb politikai vezetést, az MSZMP Politikai Bizottságát Komócsin Zoltán képviselte. Ezen a tanácskozáson hangzott el, hogy 1970-ig felépül a régen óhajtott új művelődési ház. Az ígéretből "természetesen" nem lett semmi, sőt a régit is a belvízkár miatt 1975-ben be kellett zárni, mert életveszélyessé vált.

Másfél évtized elteltével merült fel a gondolat, hogy az eredetileg gabonatarolónak épült tornatermet ki kellene bővíteni, és kulturális centrummá alakítani. A tervhez állami támogatást is igényeltek, persze nem annyit, amennyire szükség lett volna. Nem készült ugyanis kivitelezési terv arra, hogy mennyibe fog kerülni a bővítés, így néhány tízezres költség megspórolásával több milliót bukkott a falu.

1992-ben megindult az építkezés. November végén Borbély József jegyző bejelentette, hogy a tervezett 6 millió helyett 12-13 millióba kerül a tornaterem bővítése. A következő év nyarán a képviselő-testület a munkák elhúzódását állapította meg. Az 1993. szeptember 21-i ülésen 1993. november 30-i határidőt jelölt meg, majd az egy hónappal későbbi ülésen a polgármester decemberi befejezést ígért. Az év végén 1994. június 30-i átadást határoztak el a képviselők, és a jegyzőt tették ezért felelőssé. 1994. március 1-jén az építkezés műszaki felügyelőjét, Ladányi mérnököt számoltatta be az önkormányzat, ekkor még biztos volt a júniusi határidő tarthatóságában. Április végén ugyan ő május végi műszaki átadást és július 3-i ünnepélyes átadást jelentett be. "Természetesen" ez a határidő sem jött be, az ünnepélyes átadásra érkező német küldöttségnek csak félkész épületet lehetett bemutatni. Július 15-én történt meg a műszaki átadás, rengeteg hiba megállapításával. Végül az ünnepélyes átadásra az 1994. október 25-i falugyűlésen került sor.

Szerencsére a Faluházból végül is nem lett "füstbe ment terv", bár az 24 évig "füstölgött". A rengeteg határidő módosítás méltán kaphatna helyet a csengelei rekordok között. Az ügy pikantériája, hogy az építkezés műszaki irányítója nem sokkal később miniszteri kitüntetésben részesült.

Molnár Mihály

In memoriam

Gazsovits József

1931. október 19. - 1997. szeptember 30.

Az "IDŐS" akaratán kívül még egyszer összehívta a csengelei Aranyhomok Tsz közgyűlését. Megjelent itt mindenki, aki becsülte, tisztelte és szerette élete folyamán. Megjelentek azok is, akik kevésbé szerették, de úgy érezték, hogy a végtisztesség tőlük is jár az elhunytnak. A néhai tsz tagsága összejött a temetőben elbúcsúztatni a néhai tsz-elnökét. Régi mondás, hogy az hal meg igazán, akit elfelejtenek az emberek. "IDŐS" Gazsovits Józseffel ez nem történik meg. Még életében számtalan történet, anekdota főhősévé vált. Szeretettel mesélik egymásnak az emberek viselt dolgait. Igazuknak sokszor úgy adnak súlyt, hogy rá hivatkoznak: "mert az IDŐS ezt mondta, ő így látta".

Küzdelmes életet élt, vele mindig különös dolgok történtek. Az anyatejjel szívta magába a föld és az állatok szeretetét. Kovácsműhelyben tanulta a vas és a gépek szakértelmét. Alföldi, víztől távoli gyerekként hová vonulhatott be, ha nem csatahajóhoz? Végigdolgozta keményen a katonaidejét gépészként a dunai csatahajókon. Kemény kézfogásáról regéket meséltek, sirtak a barátaik-ellenségei.

Jókedvű, vidám fiú volt. Sokan voltak barátai, de ellenségei is akadtak. Szókimondását sokan nem viselték jószívvel. Életének jelentős részét olyan rendszerben élte, ahol az igazság nem büszkélkedhetett nagy táborral. Érdem a párt által elvárt engedelmesség, hízélgés volt. Igaza csak mindig annak volt, aki a párt tyúklétráján magasabb lépcsőfokon guggolt. Gazsovits Jóska nem volt párttag. Teste-lelke nem kívánta a szövetségzetet. Miután "önkéntesen" belépett, mivel soha munkát rosszul elvégezni nem tudott, ott is jól dolgozott. Tsz-elnök lett. Világéletében jó gazda akart és tudott lenni. Ez volt élete

vezérfonala. Jó gazda volt a tsz-ben, jó gazda volt otthon.

Nagyon jó vezető lett. Antalfy Gyurka bácsi mondta róla: ha egyetemi végzettsége lenne, miniszterségig vihetné. Nagyon tudott az emberek nyelvén beszélni, az emberek fejével gondolkozni. Döntései gyorsak, legtöbbször hasznosak, a szeretett falu, a szövetkezet érdekeit szolgálták. Az ismeretek ragadtak rá, mindent meg akart és meg is tudott érteni. Olyan tsz-elnök volt, aki otthonosan mozgott a földeken dolgozó emberek, traktorosok, lakatosok, irodisták között. Nem volt elfogódott a tanácsi vagy pártvezetők között sem. A minisztériumokban a bársonyszékek éppúgy nem billentették ki a nyugalmából, mint a tehenészetben a jászlak, fejőszékek. Amit megértett, rögtön alkalmazta és rendkívüli emlékezőképességének köszönhetően idézte is.

Magabiztos volt minden helyzetben, és ez az okos ember magabiztossága volt. Amiben hitt, azért foggal-körömmel harcolt. Nem szabad elfeledkezni arról, hogy minden meghallgatáson, tárgyaláson szövetkezetét, faluját képviselte! Ez hihetetlenül megnövelte a tárgyalásokon az erejét, hiszen nem magáért, hanem a közösségért, a közösségnek harcolt. A közös vagyona ugyanúgy vigyázott, mint a sajátjára. Célja volt a szövetkezet gazdagítása és ezen keresztül a faluban élő emberek életének jobbítása. Nevéhez fűződik a gáz bevezetése a faluba, a Pántlika út kikövezése, a magtár-tornaterem-kultúrház felépítése, a tsz-ben szakosított szarvasmarha telep, a négyszázas, a csirketelep, pulykatelep, a melegvizet kutak kertészeti hasznosítása, a gépműhely, a szárító létrehozása.

Munkásságának a kényszernyugdíjazása vetett véget.

A rendszerváltás után nagy erővel kezdett a saját földjén a családjával gazdálkodni. 1995-ben az első szívinfarktus lendületét fizikailag visszafogta. Tervei még a család segítségével megvalósulni látszottak, amikor teljes szellemi frissesség, de gyenge fizikai állapotban, munka közben, szerettei körében elragadta a halál.

Az Isten súlyos betegséget adott az IDŐS-nek élete utolsó

két évében. Biztosan ezt akarta ellensúlyozni, a családnak fájdalmas, de neki könnyű, gyors halállal!

A kiásott sírját nézve, a gondolat torokszorító fájdalomával küszködve állapítottam meg: a koporsót az a homok öleli körbe, amit úgy szeretett!

Nyugodjék békében!

Dr. Varga Ferenc

Visszatekintő

Ezeket írták Csengeléről 60 éve:

Csengelei legények nádszálon szívták ki a fináncok elől elrejtett bort a hordókból

Zelei László és Rabi Péter 32 éves csengelei lakosok lopás miatt kerültek a vádlottak padjára. A lopás nem közönséges lopás volt, mert a bűnügyi krónikák között ilyen eset még nem szerepelt.

Úgy történt a dolog, hogy Zelei még a múlt évben, télen Csengelén egy boroshordóra akadt a szőlők között. A hordó el volt ásva s csak a domború hasa látszott ki a hordóból. Zelei még aznap elmondotta Rabi Péternek, hogy mit talált - véletlenül - a szőlők között.

Este, amikor a környék lecsendesült, a két jóbarát elindult a szőlők közé s a hordót - amit az egyik gazda ástott el a fináncok elől - megcsapolták. Hosszú nádszálat eresztettek le a felső lyukon, s felváltva szívni kezdték a bort. Addig szívták, míg be nem rúgtak mindketten. Ettől kezdve esténként kimentek bort szívni, s így mind a ketten rózsás hangulatban tértek haza minden este. A gazdának azonban feltűnt, hogy a tanyája előtt minden este nótaszóval megy el a két legény. Gyanús volt neki, s ezért másnap reggel kiment a

szőlőbe, hogy az elásott hordót "megszemlélje". Amikor a havat, meg a homokot lekaparta róla s a hordó oldalát megkocogtatta, akkor jött rá, hogy a két legény az ő borát szopogatta heteken keresztül. A gazda erre feljelentette őket, s így kerültek mindketten a vádlottak padjára.

A bíróság Zeleit és Rabit 15-15 napi fogházra ítélte jogerősen.

(Megjelent a Tanyai Újság 1937. október 24-i számában)

Felakasztotta magát egy csengelei gazda

Csütörtök éjszaka Balázs András 60 esztendős, Csengele 402. szám alatt lakó gazdálkodó az udvaron lévő diófára felakasztotta magát. A családnak feltűnt az öreg gazda távolmaradása, keresésére indultak és ekkor bukkantak rá a diófa ágai között. Élet már nem volt benne, amikor levágták a kötélről. A tanyai rendőrség megindította a nyomozást annak megállapítására, hogy miért menekült a halálba Balázs. A nyomozás megállapította, hogy Balázs András áldatlan családi állapota miatt kereste a halált. Holttestét beszállították a törvényszéki orvostani intézetbe, ahol felboncolják. Balázs András búcsúlevelet nem hagyott hátra.

(Megjelent a Tanyai Újság 1937. október 31-i számában)

Helyreigazítás

A Csengelei Krónika előző számában a 317. oldalon téves közlés történt. Bencsik Ferenc ugyanis nem az Önkormányzat megbízásából intézi a földügyeket, hanem a Földművelésügyi Minisztérium Hivatalának megbízásából.

Tévedésemért elnézést kérek!

Valkovics Antal képviselő

Dobogós helyen Csengele

1997. október 4. Csengele - Pusztamérges 0:0

Vezette: Karasz. 100 néző.

Csengele: Tóth I., Ádám, Szabó, Túri, Tóth A. (Haraszi 46.), Pipicz, Góra, Pataki (Vincze 75.), Víg Cs. (Muhel Zs. 60.), Heim, Muhel A.

Sajnos óriási mezőnyfölényünket nem tudtuk góltra váltani. Csapatunk játékosai ezen a napon be voltak oltva góllövés ellen. Szerettük volna szegedi szponzorainkat győzelemmel köszönteni.

1997. október 12. Baks - Csengele 2:3 (0:2)

Vezette: Bíró. 200 néző.

Csengele: Tóth I., Ádám, Szabó P., Pipicz, Molnár Zs. (Kun-Szabó 85.), Pataki, dr. Bitó, Heim, Góra, Muhel A. (Muhel Zs. 70.), Tóth A. (Víg T. 70.).

Csengelei gólszerzők: Heim, Tóth A., Góra.

Irreális talajú pályán zajlott le a két szomszédvár dobogós helyért vívott küzdelme. A játékvezetővel támogatott hazai csapat sem bírt a remek teljesítményt nyújtó csengeleiekkel.

* * *

1997. október 12. Baks öregfiúk - Csengele öregfiúk 7:4

Vezette: Hell Pál. 100 néző.

Csengele öregfiúk: Bencsik (Kucsora), Szőnyi, Vincze, Víg I., Vörös T., Tóth Gy., Bangó, Tisóczki, Kiss, Seres, Vörös I.

Csengelei gólszerzők: Seres, Víg I., Vincze (2).

Ítéletidőben játszott mérkőzésen az ellenfél csapatában két aktív NB II-es futbalista szerepelt, mind a 7 gólt ők lőtték. Kiss 11-est hibázott.

Kun-Szabó Tibor

Csengele történeti kronológiája XI.

1961

Január hónapban megalakul az Egyetértés, a Vadgerlés, a Honfoglalás, a Kelópatak és az Aranykalász Tsz. A Március 15. Tsz beolvad az Aranykalász Tsz-be.

Megindul a rendszeres autóbuzs közlekedés.

Az év folyamán 57 gyermek születik, 37 házasságot kötnek.

1962

November 1-jén megnyílik a gyógyszertár.

Átadják az új orvosi rendelőt.

Az év során 38 gyermek születik, 26 házasságot kötnek.

1963

Az év folyamán 35 gyermek születik, 29 házasságot kötnek.

1964

Január 1-től a könyvtár az MSZMP székházban üzemel.

Az év során 35 gyermek születik, 29 házasságot kötnek.

1965

Október 31-én bevezetik a villanyt a Pántlika úti iskolába.

Átadják a postahivatal mai épületét.

Az év során 27 gyermek születik, 40 házasságot kötnek.

Molnár Mihály

Hirdetések

A Golf Autósiskola

szervezésében

segédmotoros kerékpár,
motorkerékpár és
személygépkocsi vezetői
tanfolyam

indul legalább 10 fő jelentkezése esetén!

Jelentkezési határidő: 1997. október 22.

Jelentkezés és felvilágosítás Túri
Anikónál a Faluházban.

A Korona söröző berendezésének cseréje miatt fémvázás bőr fotelok eladók 3000 Ft-os egységárban a Csengele, Május 1. u. 52. szám alatt.

Fólia vagy műhely fűtésére alkalmas 6 db radiátor eladó. Érdeklődni lehet Novák Jenőnél a Csengele tanya 147. szám alatt.

Mindennemű szemes termény tisztítását vállalom. Ezen kívül szivattyúk javítását és felújítását, valamint terményszállító csigák készítését rövid határidőre vállalom. Varga Mihály Kistelek Tanya 345. ☎ 259 990 rádió☎ 06-20/364 061

Árpa, kukorica, búza, zab, rozs vetőmag, köles kis és nagy tételben, továbbá tápok és örlemények kaphatók a csengelei vasútállomásonál lévő Kisbetérő termény boltjában (Kistelek Tanya 312.). Nyitva 6-tól 18 óráig. Hétfő szünnap.

Két tengelyes trágyaszóró eladó Dora Zoltánnál a Csengele tanya 24. szám alatt. Irányár: 120.000 Ft. Rádiótelefon: 06-30/353 956.

A Csengele, Kossuth u. 12. szám alatti ház eladó. Érdeklődni lehet Varga Szabolcsnál a Csengele, Felszabadulás u. 12. szám alatt szombat délutánonként.

Fotó szaküzlet Kisteleken, a posta mellett!

- Igazolványkép 3 perc alatt!
- Gyermeksorozat, ballagás, esküvő-lakodalom, egyéb rendezvények felvétele.
- Fényképezőgépek, filmek, elemek, albumok, képkeretek nagy választékban kaphatók!
- Fényképezőgép javítás, szaktanácsadás.
- Filmkidolgozás 1 nap alatt!

*Nacsa Jánosné fényképész
Kistelek, Kossuth u. 16.
rádió☎06-60/488 324 ☎(este) 329 659*

Shell gázcseretelep nyílt a Csengele tanya 581. szám alatt, a konzervgyárral szemben. Nyitva mindennap 8-tól 20 óráig.

Csáki László

A csengelei Vetter Kft. megkezdte a fóliás termesztésű HRF típusú paprikafajta felvásárlását. Ugyanitt I. osztályú triticale vetőmag kapható. Érdeködni lehet az alábbi telefonokon:

(62) 286 144 és (20) 246 844.

Táp-takarmány kereskedésemet PB-gáz, tüzelőanyag és építőanyag (betongerenda, cserép, téglá, kópor, cement, mész, faanyag, sóder stb.) árusítással bővítettem. Előrendelés esetén néhány napos határidővel házhoz szállítom a megrendelt anyagot. Gyors kiszolgálás, kedvező árak!

A nyitvatartási rend: keddtől péntekig 7-től 16 óráig, szombaton 7-től 12 óráig.

Baranyi József kereskedő Csengele, Arany J. u. 1.

☎ 286 024 rádió ① 06-60/480 678

Családi eseményekre (lakodalom, ballagás stb.) 220 Volttal működő hűtőköcsit lehet bérelni Csókási Lászlótól a Csengele, Petőfi u. 20. szám alatt. ☎ 286 082

Háztáji gépekhez való alkatrészek gyártását (fogaskerék stb.) vállalom. PB-gáz szabványos csatlakozó (pörkölhöz stb.) állandóan kapható.

Dénes Balázs vállalkozó

Csengele, Felszabadulás u. 3.

① 06-60/487 337 és 06-60/471 858

A Csengelei Polgárőr Csoport támogatóinak
havonta kétszer megjelenő lapja

Kiadja és sokszorosítja: Csengelei Polgárőr Csoport Felelős kiadó: Kucsora Péter
Szerkesztőség: Csengele, Felszabadulás u.11. Felelős szerkesztő: Molnár Mihály
